

Goigs a llaor de la Verge Maria del Roser

Vilassar de Dalt

Ubicació

Comarca: Maresme
Lloc/Adreça: Església Parroquial (plaça de la Vila)
Alçada: 137

Coordenades:

Latitud: 41.51742
Longitud: 2.35833
UTM Est (X): 446459
UTM Nord (Y): 4596397

Classificació

Número de fitxa: 08214 - 313
Àmbit: Patrimoni immaterial
Tipologia: Música i dansa
Estil / època: Modern Contemporani Popular
Segle: XVII-XXI
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Accés: Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat: Pública
Autoria de la fitxa: Jordi Montlló Bolart
Data de registre de la fitxa: dg., 01/03/2015 - 01:00

Descripció

Goigs a llaor de la Verge Maria del Roser que es venera a la Parròquia de Sant Genís de Vilassar del Bisbat de Barcelona i que diuen així:

Vostres Goigs amb gran plaer / cantarem, Verge Maria: / puix que Vostra Senyoria / és la Verge del Roser.

//

Déu plantà dins Vós, Senyora, / el Roser molt excel·lent, / quan us féu mereixedora / del concebre'l purament, / donant fe al missatger / que, del cel, us trametia / Déu el Pare, que volia / fóssi Mare del Roser.

//

Del sant ventre produïda / la planta del Roser verd, / fóreu d'àngels circuïda / i servida amb gran concert; / i restà pur i sencer / vostre cos amb alegria, / quan nasqué dins l'establia / el celestial Roser. //

Quan els Reis devots sentiren / del Roser la gran olor, / amb l'estel ensems partiren / per adorar lo Senyor, / i trobaren, cert, el ver / de Balaam la profecia, / quan Vostra Mercè tenia / en els braços el Roser. //

Gran delit us presentava / Vostre Fill ressuscitat / amb cinc roses que portava / a les mans, peus i costat; / per les quals en Llucifer, / que dels sants l'infern omplia, / fou robat en aquell dia / que florí lo sant Roser. //

Reparada la gran erra / d'Adam, per la mort cruel, / transplantat fou de la terra / el Roser dalt en el cel ; / i pujant amb gran poder / el partir no us entristia, / contemplant Déu com rebia / amb gran goig el sant Roser.

//

No fou de menor estima / el goig de l'Esperit Sant, / que vingué de l'alta cima / al vostre Col·legi Sant, / i regà aquell sant planter / que lo gran Déu elegia / per estar en companyia del celestial Roser. //

Vostra vida ja acabada, / el major dels goigs sentís: / a Déu fóreu presentada / triomfant al Paradís, / que Senyora us volgué fer / del gran hort que posseïa, / col·locant-vos on devia / sota l'ombra del Roser. //

Manà Vostra Senyoria / als Frares Predicadors / que de Vostra Confraria / fossin instituïdors: / i és així que fou fundada / obeint vostre voler, / dignament intitulada / de la Verge del Roser. //

Puix mostreu vostre poder / fent miracles cada dia, / preserveu, Verge Maria, / els confreres del Roser. ///

Observacions:

Melodia popular.

Text restablert per F. Ribas Pontí, extret d'una edició de l'any 1958 on es diu que l'Excm. i Rvdm. Dr. Gregori Modrego i Casaus, Arquebisbe- Bisbe de Barcelona, s'ha dignat a concedir 200 dies d'indulgència als seus fidels diocesans cada vegada que devotament cantin o resin els presents Goigs

Història

Els goigs són cançons populars o poesies de caire religiós, adreçades als sants, les santes, la Mare de Déu o Crist. Tradicionalment es canten en les festivitats religioses. Acostumen a tenir dues parts: a la primera s'explica la vida, miracles i martiri del sant; mentre que a la segona se li fan peticions de protecció per a la comunitat.

La tradició dels goigs té els seus orígens en la representació dels misteris medievals. La primera vegada que es troba documentada la paraula goigs és a la Crònica de Ramon Muntaner (1325-1328), on consta que ja se'n cantaven, i el primer text conegut de goigs són els Goigs de Nostra Dona, conservats al manuscrit del Llibre vermell de Montserrat (de final del segle XIV). Els gremis i confraries, especialment la del Roser, popularitzen els goigs dels seus patrons respectius. Malgrat tot, els goigs tal i com els coneixem i que es canten actualment, cal situar-la a partir de la determinació del Concili de Trento (1645), per potenciar la pietat popular a través d'aquest tipus de manifestacions litúrgiques. El gran moment de creació dels goigs fou el segle XVII, quan totes les esglésies parroquials, així com les capelles i capelletes més petites foren dotades d'aquestes manifestacions. Es desconeix el creador de la lletra i la música dels goigs, però quasi bé tots foren editats per impremta durant les primeres dècades del segle XX, i les músiques foren recompostes i arranjades també durant aquest període.

GOIGS A LLAOR DE LA VERGE MARIA DEL ROSER

que es venera a la Parroquia de Sant Genís de Vilassar del Bisbat de Barcelona

VENIDA DEL ROSER

Vostres Goigs amb gran plaer cantarem, Verge Maria, puix que vostra Senyoria és la Verge del Roser.

Dieu plànol dins Vos, Senyora, el Roser més excel·lent, quan un fill misericordiós de coccolibri purament, donant fe al missatger que del cel, un trametaia, feu robat en aquell dia que florí lo sant Roser.

Del sant ventre produïda la planta del Roser verd, fetsa d'aigua cuscada i servida amb gran concert; i renaix per i sempre vostre cos amb alegria, quan nasqué dins l'establa el celestial Roser.

Quan de Reis devot sentíem del Roser la gran olor, amb l'estel encensat partíem per adorar lo Senyor,

Text establert per F. Ribas Pont

Melodia popular

Goig amb gran plaer cantem, Verge Maria, puix que vostra Senyoria és la Verge del Roser. Dieu plànol dins Vos, Senyora, el Roser més excel·lent, quan un fill misericordiós de coccolibri purament, donant fe al missatger que del cel, un trametaia, feu robat en aquell dia que florí lo sant Roser.

i trobarem, cert, el ver de Vilassar la profeta, quan Vostra Mercè tenia en els braços el Roser.

Gran delit us presentava vostre Fill resuscitat amb cinc roses que portava a les mans, però i contat, per les quals en Lucifer, que dels sants l'infamí implis, feu robat en aquell dia que florí lo sant Roser.

Reparada la gran erra d'Adam, per lo mort cruel, transplantat fora de la terra el Roser dalt en el cel; i pujat amb gran poder el patir no us estalvia, contemplant Déu com rebia amb gran goig el sant Roser.

No feu de menor estima el goig de l'Esperit Sant, que viagué de l'alta cima al vostre Collegi Sant.

i repà aquell sant plaer que lo gran Déu elegia per estar en companyia del celestial Roser.

Vostra vida ja acabada, el major dels goigs sentís; a Déu força presentada tronant al l'assadit, que Senyora us volgué fer del gran hort que posaria, collocant-vos on devia sotà l'ombra del Roser.

Maia Vostra Senyoria als Frare Franciscans que de Vostra Confessaria fossin inclouïda; i és así que feu fundada obreit vostre voler, dignament inclouïda de la Verge del Roser.

Puix mostreu oastre poder fent miracles cada dia, proteïeu, Verge Maria, els confrares del Roser.

Y. Regina Sacratissimi Rosarii, ora pro nobis. R. Ut digni efficiamur precationibus Christi.

OREMUS

Dans, cuius Unigenitum per vitam, mortem et resurrectionem animi nobis salutis adferre solemus; concede quascumque, ut haec mysteria sacratissimo bodas Maris Virginis Rosario recedentes et imitantes quod comemur et quod pronuntiam, assequamur. Per eundem Christum Dominum nostrum. - R. Amen.

L'Eccm. i R. Vm. Dr. Gregori Molega i Casaus, Arquebisbe-Bisbe de Barcelona, a ha dignat concedre 500 dies d'indulgència ab seus fechos illicitos cada vegada que devocament cantin o veïn els precedents Goigs.

(Amb l'licència eclesiàstica)